

TEATRE ▶ ESTRENA

Un musical rescata les cançons escrites per Vázquez Montalbán

► Damià Barbany porta a l'Español de Madrid un cabaret amb peces de l'autor

► Ritmes de bolero, tango i pasdoble sonen a 'Groucho me enseñó su camiseta'

MERCEDES JANSA
MADRID

Amb el noble desig de transferir «reflexió» al cap i «emoció» al cor, el director Damià Barbany ha portat a l'escena del Teatro Español de Madrid el cançoner de Manuel Vázquez Montalbán com la crònica sentimental d'un intel·lectual compromès i amant de la cultura popular.

A ritme de pasdoble, bolero o tango les lletres que va escriure Vázquez Montalbán són interpretades a *Groucho me enseñó su camiseta* per les actrius Teresa Vallicrosa (senyoreta Vázquez), Miranda Gas (senyoreta Mon) i Mónica López (senyoreta Talbán) en una escenografia pròpia de cabaret, on hi ha tres siluetes de la mida real de l'escriptor, amb la mateixa imatge que ja es va utilitzar durant els homenatges després de la seva mort sobtada a Bangkok l'octubre del 2003.

Per arrodonir l'ambient que hau-

► D'esquerra a dreta, les actrius Miranda Gas, Teresa Vallicrosa i Mónica López, amb una silueta de l'autor.

ria fet les delícies de l'escriptor barceloní, els membres del quartet de saxo i clarinet, bateria, piano i guitarra porten el nom de quatre personatges populars: Biscuter, Bromur, Carvalho i Charo. I, com no podia ser d'una altra manera, la cirereta final la posa la cançó preferida de l'autor, *Tatuaje*.

La direcció musical de l'espectacle, que es representarà fins al 4 d'octubre a la sala petita (l'antic ambigü) del Teatro Español, va a càrrec de Manuel Gas.

«Les cançons no menteixen. Els

lletristes són els més afortunats fotògrafs de la sentimentalitat», va escriure Vázquez Montalbán a *Crònica sentimental de España*.

EL POETA // Les 16 cançons formen part de la faceta menys coneguda de Vázquez Montalbán, la de poeta. Sis d'aquestes pertanyen al llibret del musical *Guillermimotta en el país de les Guillerminas*, retallat per la censura franquista. Altres peces van ser escrites per als espectacles *Flor de nit*, de Dagoll Dagom; *Nit de cabaret literari*, dirigit per Mario Gas, i *Se vive solo*

una vez, del grup Tábano.

Entre cançó i cançó les actrius reciten fragments de l'obra de l'homenatjat on es recorden els seus primers anys al barri del Raval de Barcelona, quan els nens jugaven al carrer mentre pels celoberts de les cases hi pujava el so de la ràdio amb les veus de Celia Gámez, Estrellita Castro o Imperio Argentina.

Els textos formen part de les «pulsions» de l'autor, segons el director del Teatro Español, Mario Gas, que va comparar el seu «torrent emotiu brutal» amb el de Valle-Inclán. ≡

TEATRE ▶ ADAPTACIÓ

Portaceli dirigirà 'Te doy mis ojos' al Vietnam

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

La directora valenciana Carme Portaceli estrenarà el 5 de novembre al teatre de l'òpera de Hanoi una adaptació de *Te doy mis ojos*, el celebrat film d'Iciar Bollain protagonitzat per Laia Marull i Luis Tosar. Ho farà amb una actriu de la seva companyia, Gabriela Flores, en el paper de la jove mare maltractada pel seu possessiu marit, i la resta del repartiment, 10 intèrprets, serà vietnamita.

«És una experiència tremenda, molt exòtica i estic encantada. La pel·lícula em va agradar molt», explica Portaceli, que a l'octubre anirà al Vietnam per preparar el muntatge, que comptarà amb el seu escenògraf habitual, Paco Azorín. «Si és possible, m'agradaria portar l'obra aquí amb el mateix elenc i subtítols». La directora de la Factoria Escènica Internacional (FAI) va rebre l'encàrrec del Centre Nacional Dramàtic de Hanoi després de portar a Veneçuela l'obra lorquiana *Así que pasen cinco años*.

Després de la seva aventura asiàtica, la directora prepararà la seva tornada al Teatre Nacional de Catalunya al febrer. «És una proposta complicada i atractiva», diu Portaceli, que serà la segona dona que dirigirà una obra a la Sala Gran del teatre. Se li avançarà Sílvia Munt, a l'octubre, amb *Una comèdia espanyola*. ≡

TEATRE ▶ PROGRAMACIÓ

La Beckett inaugura temporada amb dansa nodrida de text

► 'Julius i Florette forever (2a part)' indaga sobre la memòria del cos

MARTA CERVERA
BARCELONA

La segona part de l'aclamat muntatge de dansa contemporània *Julius i Florette forever (2a part)* inaugura divendres la temporada de la Sala Beckett. El coreògraf i ballarí Carles Salas, que va presentar la primera part de l'obra el 2005 amb l'actriu Núria Lloansí, s'uneix aquest cop a la singular Sonia Gómez, una coreògrafa i ballarina gens convencional. L'experiència ha obligat els dos artistes a descobrir noves formes de treballar. Sonia, guiada per Salas, s'ha cenyit per primera vegada a una coreografia pautada. Ell s'ha llançat a improvisar. «Tant de bo ho hagués fet abans i no als 42 anys», comenta.

Una tercera persona, l'enigmàtic Ginés Pérez, que no és ni actor ni ballarí, intervé en l'obra. Les seves experiències personals enriqueixen un espectacle basat en l'honestat

► Sonia Gómez i Carles Salas.

i la vida dels protagonistes. *Julius i Florette forever (2a part)* aprofundeix en la reflexió sobre la memòria del cos iniciada el 2005. Inclou diàlegs i monòlegs sobre sexe, amor, religió, política, mort, nutrició i, evidentment, dansa. «Transmet ganes de ballar i de viure», afirma Salas.

A l'octubre, per la seva banda, Ester Formosa presentarà el seu últim disc *Formosa per Formosa (Ester canta a*

Feliu) abans de la celebració dels 20 anys de la sala i del seu obrador, un taller de dramaturgia impulsat per Sanchis Sinisterra. Per commemorar-ho es reposarà el seu emblemàtic *Naque o de piojos y actores* amb els intèrprets originals, Manuel Dueso i Luis Miguel Climent, del 26 al 29 d'octubre. I s'estrenarà a Barcelona Vacío, sobre textos breus de Sinisterra. Casares, director de la Beckett, li retrà un altre petit homenatge amb l'estrena d'*Aquí s'aprèn poca cosa*, que ell mateix dirigirà. «És una adaptació de la novel·la *Jakob von Gunten*, de Robert Walser, un escriptor que Sanchis em va fer conèixer».

L'aposta per les noves generacions es manté amb la reposició de *Girafes*, de Pau Miró, *Lena Woyzeck*, de Jordi Casanovas, i *El meu avi no va anar a Cuba*, de Victoria Szpunberg. També s'estrenarà *El berenar d'Ulisses*, un text del jove Enric Nolla, dirigit per Magda Puyo, i dues obres alemanyes contemporànies: *La conquesta del Pol Sud*, de Manfred Karge i *Salvatges-homes d'ulls tristos*, de Händl Klaus. ≡

JOSÉ MARÍA CANO Y NACHO CANO
8 SEPTIEMBRE ESTRENO

Hoy NO ME PUEDO LEVANTAR

el musical de los Éxitos de Mecano

BARCELONA

Teatre Tívoli
www.hoynomepuedolevantar.com

SÓLO FALTAN 6 DÍAS

ServiCaixa
902 33 22 11
servicaixa.com

902 400 222
www.elcorteingles.es

Productor: ÀNGEL SUÁREZ Drive Entertainment
Marketing & Comunicació: clap | events www.clapevents.es
el Periódico
L'Òpera de Hanoi
L'Òpera de Hanoi
MAC
TRÉS C